

eul_wid: klo-ah

Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος · Aristophanes of Byzantium

Proverbs, Fragments

Παροιμῖαι

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Γραμματική [Grammar](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

1-5t Μετρικαὶ παροιμῖαι. Sui d.

¹ : Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτρα ν. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως τοῖς πράγμασι κεκρημένων. Scho l.

² Sop h . Ai. 745: Εἶπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύετα ι. Εἰς παροιμίαν ὁ στίχος παρῆκται, ἦν καὶ Ἀριστοφάνης ἀναγράφει. Zeno b .

³ VI, 40: Χάραξ τὴν ἄμπελον. παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπατηθῇ. ἀναγράφει δὲ αὐτὴν κακῶς Ἀριστοφάνης· Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Harpoc r .

⁴ p. 85, 14: Ἔργα νέων. τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. παροιμία τις ἐστίν, ἦν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσιν· Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Hesyc h . ^[5]

⁵ T. II. p. 816: Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις χαλεπὴ τις ἡ πόλις εἶναι διὰ τὴν τῶν ἐταιρῶν γοητείαν. [ἔσπουδαζον γὰρ περὶ τοῦτο οἱ Κορίνθιοι καὶ ῥαθύμως διὰ τοῦτο διηγόν.] Ἀμετροὶ παροιμῖαι. ^[5]

⁶ Zeno b . I, 52: Ἀκεσίας ἰάσατο· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων ἐκφέρει, λέγων· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο. Ἀκεσίας γὰρ τις ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυῆς ὃς τὸν πόδα τινὸς ἀλγοῦντος κακῶς ἐθεράπευσεν. Cf. Diogenian. II, 3. Apostol. II, 23. Arsen. p. 35: Ἀκεσίας ἰάσατο. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο. Zeno b . ^[5]

⁷ I, 54: Ἀκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος· ἐπὶ τῶν ἀπειθούντων—ἢ ἐπὶ τοῦ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος, ὥς Ἀριστοφάνης φησὶν. Zeno b .

⁸ III, 63: Ἐν ὄλμῳ εὐνάσῳ. οἱ μὲν Ὀλμον μάντιν φασίν· οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικούς γίνεσθαι, ὅθεν καὶ παροιμίαν γενέσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς φησιν, ὥς οἱ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντες μαντικοί, καὶ τοὺς τρίποδας τοῦ Απόλλωνος ὄλμους καλεῖσθαι, καὶ Ἀπόλλων ὑπὸ Σοφοκλέους ἔνολμος. Scho l . ^[5]

⁹ Ar. Av. 1463: λέγεται τις Κερκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις· „Κερκυραῖαι δ' οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.“ ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἔλθειν. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ Κερκυραία

μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· „διὸ καὶ τὰς κώπας αὐτῶν ἐλεφαντίνας ἐποίησαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν καὶ ἡ Κερκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε.“ Photius p. ^[5]

¹⁰ 237, 12. et Sui d.: Λύσιοι τελεταί, αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες ἐς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξὶν ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. ὡς Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον. Hesych. ^[5]

¹¹ T. II. p. 955: Πηλέως μάχαιρα. παροιμία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω· Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι. Scho l.

¹² Ar. Av. 1292: Πέρδιξ ὄνομα καπῆλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. —ἀπὸ τούτου δέ φασι τὴν παροιμίαν Πέρδικος σκέλοϛ, ἥς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει. Etym.

¹³ M. p. 736, 23: Συρβηνός ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. —καὶ συρβηνέων χορός, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνουμένου συρβάβυττα τὸν τάραχον· καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. ^[5]